

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT

ALS EENS ARENDS PSALM 103:5

Onder redactie van Prof. Dr K. SCHILDER, Kampen.

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; N. Baas, Amsterdam; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr H. Bergema, Karoeki; Dr F. A. den Boer, Rotterdam; Dr E. T. v. d. Born, Heemstede; Mr A. Bouman, Rotterdam; Ir B. ter Brugge, Almelo; Dr K. J. Cremer, Kampen; Mevr. W. Cremer-de Vries, Kampen; Dr R. J. Dam, Kampen; Dr A. C. Drogendijk, Dordrecht; Dr D. v. Dijk, Groningen; Drs D. J. Galle, Kampen; Mevr. G. Gilhuis-Smitskamp, Mijdrecht; Dr J. H. Hagenbeck, Zwolle; Dr J. van Herksen, Ermelo; Dr B. Holwerda, Amersfoort; A. Janse, Biggekerke; Dr P. Jasperse, Leiden; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr J. L. Koole, Vreeland; Dr E. D. Kraan, Vlaardingen; A. Kuiper, Utrecht; Dr J. v. d. Linden, Poerworedjo; Dr S. O. Los, 's-Gravenhage; Mevr. C. E. Th. Luijcknaar Francken-Schreuder, Rotterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Dr H. Mulder, Deventer; Dr A. Ringnalda, Ermelo; P. J. Risseuw, 's-Gravenhage; C. Rijnsdorp, Rotterdam; A. Schilder, 's-Gravenhage; Dr G. K. Schoep, 's-Gravenhage; Dr R. Schippers, Wansword; Dr J. Smelik, 's-Gravenhage; Dr H. Smilde, Groningen; Drs H. Smitskamp, 's-Gravenhage; Dr N. Streefkerk, Wollega; D. Stroo, Bussum; J. Strikwerda, Zeist; Prof. Dr C. van Til, Philadelphia Pa.; Dr C. Veenhof, Haarlem; Drs M. B. v. 't Veer, Groningen; Dr J. Veldkamp, Hilversum; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr M. Vreugdenhil, Meliskerke; Dr F. de Vries, 's-Gravenhage; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr H. J. Westerink, Leiden; Dr D. K. Wielenga, Capelle a. d. IJssel; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage; Dr S. U. Zuidema, Solo.

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan:
Prof. Dr K. SCHILDER, Vloedijk 101, Kampen.

Drukkers-Uitgevers:
OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V., Goes.
Telefoon No. 58. — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f2.50 per halfjaar bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitenland f7.50 en voor Ned.-Indië f6.— per jaar.
Advertentiën: 25 ct. per regel. — Losse nummers f0.15.

INHOUD: Hoofdartikel: Paaschevangelië. — Uit de Schrift: Geopende hemelen, en een geopend graf (Matth. 28: 2b). — Kerkelijk leven: Reisdrukken, VI. Waardeering van Prof. Schilder door Dr D. Zwier. Ter herinnering en toelichting. De Grootte Catechismus van Zacharias Ursinus, XXX. — Even parkeren: Ursinus en de werkelijkheid. — Pop. wetensch. schetsen: In Kuiper's lijn, V. — Geestelijke adviezen: Allerlei, II. — Vrouwenvragen: Onze Vrouwenzending, II. — Uit het politieke en sociale leven: Het voorbehoud der kerk. — Stemmen uit onze kerken. — Perschoon. — Kerknieuws.

HOOFDARTIKEL

Paaschevangelië.

Zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid, Op. 1: 18. Dat is de blijde boodschap des Heeren, waarmee Hij Johannes begroette, die Hem in Zijne heerlijkheid mocht aanschouwen.

Het is de vreugdetijding des Heeren al den dag en steeds door tot wie in Hem geloofd en tot Zijne gansche gemeente.

Want leeft Hij tot in alle eeuwigheid, dan leeft Hij te allen tijde ook nu, iederen dag, elk oogeblik.

Dat is dus eene heilsvolkondiging des Heeren aan wie op Hem hunne hope gevestigd hebben, den ganschen tijd door, elken dag opnieuw, zonder onderbreking, gedurig maar weer.

Zij komt ook nu weer tot ons op dit Paasche-feest, en gaat opnieuw uit tot een groot deel der menscheid.

Met elke jaarlijksche herdenking van 's Heeren herrijzenis uit dood en graf klinkt deze heilboodschap als met vernieuwde kracht over het rond der aarde en in onze ooren.

Wij zijn zoo aardsch niet alleen, maar zoo zondig en verdorven, en hooren de stemmen van wereldsche mensen en zaken, en schenken daaraan onze aandacht, maar vernemen dan de heilstem des Heeren steeds zwakker, of in het geheel niet meer.

Niet omdat zij zich niet laat hooren. Zij klinkt altoos even helder en luid.

Maar omdat wij er niet opmerkzaam op zijn, en onze aandacht aan andere dingen schenken, en met onze verlangens uitgaan naar andere zaken.

Omdat ons leven in het heilswerk des Heeren gedurig weer op zoo schuldige wijze verflauwt.

Daarom kan eene geregelde bijzondere herdenking van de „heilsfeiten" zoo goed doen om ons geestelijk weer uit den dommel te wekken en hart en oog te richten naar omhoog op God den Heere en wat Hij in Christus schonk.

Dat geldt ook van de jaarlijksche bijzondere gedachtenis van onzes Heilands opwekking en opstanding uit den dood.

Dan hooren wij opnieuw als met verwakkerde aandacht Zijn woord: Zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid.

Leven is meer dan bestaan.

De verlorenen in de plaats der rampzaligheid bestaan wel, straks ook wederom vereenigd naar lichaam en ziel, maar zij leven toch eigenlijk niet, noch nu, noch straks.

Zij zijn in den eeuwigden dood.

Zij hebben wel bewustheid.

Zij zien wel, en hooren ook, en denken, en hebben gevoel.

Zij bestaan niet slechts, maar zij bestaan ook als redelijke en zedelijke wezens, met verstand en wil en gevoel, nu nog wel enkel naar hun geestelijk bestanddeel, straks echter weer naar hun beide

bestanddeelen, stoffelijk zoowel als geestelijk, naar lichaam en ziel, als volledige mensen.

Maar leven in rechten zin doen zij noch nu, noch dan.

Leven is meer dan bestaan.

Leven is ook meer dan bestaan in eenheid of verbondenheid van lichaam en ziel.

Wanneer straks evenzeer de verlorenen hunne lichamen herkrijgen, komen zij toch niet opnieuw tot leven.

Integendeel gaan zij dan in den tweeden dood, Openb. 20: 6 en 14; 21: 8.

Voor het leven is wel het bestaan noodzakelijk vereischte.

Wie niet bestaat, kan ook niet leven.

En voor het volle leven des menschen is noodig dat hij bestaat in lichaam en ziel, dat hij een volledig mensch zij.

De gelukzaligen in den hemel zijn daarom ook nog niet het volle leven deelachtig.

Daar ontbreekt voor hen nog iets aan.

Zij missen nog hun lichaam.

Behalve dat zij voor hun volle leven ook noodig hebben de gemeenschap met alle Gods uitverkorenen, en de gereinigde en vernieuwde aarde en hemel.

Met betrekking tot hen wordt dan ook gesproken van eene eerste opstanding, Openb. 20: 5, die zij verkrijgen bij hun ingaan in den hemel, als zij naar hun lichaam wegzinken in dood en graf. Dat doet denken aan eene tweede opstanding, het ingaan in de eeuwige heerlijkheid met lichaam en ziel beide, op den jongsten dag.

Willen wij weten, wat leven voor den mensch is, dan moeten wij zien op den Heere Jezus, herrezen uit dood en graf, in Zijne heerlijkheid.

Hij zegt: zie, Ik leef in alle eeuwigheid.

Johannes zag Hem, en het greep hem zoo aan, dat hij als dood aan 's Heeren voeten nederviel.

Het was een en al leven en gloed en kracht, licht en heerlijkheid en heerschappij bij den Heere.

Zijne oogen waren als vuurvlammen.

Zijne voeten waren blinkend en gloeiden als in een oven.

Zijn aangezicht was gelijk de zon schijnt in hare kracht.

Zijne stem was als die van vele wateren.

Een tweesnijdend scherp zwaard verzinnebeelde de macht van Zijn Woord.

Ik heb de sluitels der hel en des doods, zeide Hij.

Hij had zeven sterren, beeld Zijner kerk, in Zijne rechterhand.

En zoo is Hij nu na Zijne opstanding en blijft Hij onveranderlijk, tot in alle eeuwigheid, enkel leven, louter heerlijkheid, volle kracht, heerschend over alles, elk ding afzonderlijk, en alle dingen tezamen, beheerschend enkel door het woord, dat Hij spreekt, en naar Zijnen wil, zelfs dood en graf.

Dat is leven, het ware, volle menselijke leven.

Want de Heere verscheen hier aan Johannes in Zijne menselijke natuur.

Hij de Zone Gods, en als Middelaar Gods en der menschen, maar toch en daarom in Zijne menselijke natuur. Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid, sprak Hij.

Wat wij hier op aarde aan menselijk leven en menselijke kracht en menselijke heerlijkheid zien, is ook wel leven en kracht en heerlijkheid, doch o, zoo flauw en zwak en dof.

Onze zonde en Gods vloek hebben dat leven gekrenkt, die kracht gebroken, die heerlijkheid haren glans doen verliezen.

Om te weten wat het wezenlijke menselijke leven is, moeten wij opzien naar den Heere Jezus in den hemel.

Dan beseffen wij onze nietigheid, en zien wij de

Innerlijke binding aan de autoriteit der Synode.

Gaat dus een Synode zóó te werk, draagt ze een zoo hoog karakter, en zijn haar besluiten zoo rijk en principieel, dat de leden der kerk gevoelen, hoe metterdood de Heilige Geest voorziet en de vergadering leidde, dan zal de innerlijke binding aan deze autoriteit een zeer sterke zijn.

Doet zich daarentegen het geval voor, dat zulke betoven van kracht des Heiligen Geestes, geheel of ten deele uitblijft, en bevindt men dat de Heilige Geest in de consciëntie in meerdere of mindere mate tegen zulke een vergadering reageert, dan valt in diezelfde mate uiteraard de band in de consciëntie weg, en wordt veeleer de verplichting geboren, om de oorzaken van deze zwakheid op te sporen, en juist ter sterking van de kerkelijke autoriteit in de toekomst, op wat woord schijnt den vinger te leggen.

Hierin kan men dan mistasten, en het is uitnemend dat broeders die anders oordeelen, hun overtuiging hier tegenover stellen.

Maar nooit mag men om het uitspreken van zulke oordeel iemand hard vallen, of iemands ernst verdenken, of zijn broederlijke betwijfelen.

Immers een ander kan zich juist door den Heiligen Geest genooddaakt en gedrongen gevoelen, om kritiek te oefenen op wat naar anderer oordeel voor kritiek geen vat gaf.

De kritiek door Paulus op Petrus te Antiochië uitgesproken, was volkomen ernstig, oprecht en geoorloofd, hoe scherp ze ook was, en niettegenstaande de mannen die met Petrus aanzaten natuurlijk allerminst met die kritiek instemden.

Dr A. KUYPER,
„De Herant", No. 833, 10 Dec. 1893.

zwakheid en gebrokenheid van ons leven, en gevoelen wij de kleinheid van onze kracht, en merken wij hoe onze aardsche heerlijkheid als niets is.

Zie, Ik ben levend, sprak onze Heiland, en wel levend in alle eeuwigheid.

De aardsche machten woelen.

De wereldlijke geweldigen brallen en woeden.

Zij spreken: laat ons hunne banden verscheuren, en hunne touwen van ons werpen, en zij doen, alsof zij aan hunne volken myriaden en myriaden van jaren verzekeren konden.

Het wordt veelszins donker in het menscheijk leven op aarde, en angstwekkend wat de volkerengemeenschap aangaat.

Die in den hemel woont, zal echter lachen, de Heere zal ze bespotten.

Als wij op den Heere Jezus in Zijne heerlijkheid zien, verstaan wij daar iets van.

De vijand zal Hem niet dringen, de zoon der ongerechtigheid zal Hem niet onderdrukken.

Hij sprak: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.

Hij troont in heerlijkheid bij den Vader.

En Hij heerscht van den hemel uit over de gansche aarde, en in de geheele wereld.

Zelfs ook wie niet van Hem willen weten en Hem bestrijden in de Zijnen, moeten nog tegen hunnen wil dienstbaar zijn tot den opbouw van Zijne gemeente en de steeds voller komst van Zijn koninkrijk.

Hij is uit dood en graf weer opgekomen, maar om nu ook in waren zin te leven en te heerschen.

Zie, Ik leef in alle eeuwigheid.

En dat leven, dat Hij bezit, en dat Hij is, Joh. 14: 6, deelt Hij mede aan de Zijnen, en doet Hij leven door wie in Hem gelooven.

Reeds hier in beginsel, maar nog slechts in beginsel.

Doch wat het eens met hen wezen zal, kunnen wij zien aan den Heere Jezus.

Naar onze menscheijk maat bevatten kan, stort Hij Zijn leven eens vol over in wie Hem als hunnen Heiland mogen bezitten en kennen en aanhangen en dienen.

Ik leef, en gij zult leven, sprak Hij. Joh. 14: 19.

En Hij bekleedt hen eens met kracht en heerlijkheid; zoo wij anders met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden, Rom. 8: 17, Philipp. 3: 21.

Johannes hoorde de verlostten bij monde der vier